

ASPECTE ALE ACTIVITĂȚII FRANCMASONERIEI ÎN BRĂILA ȘI GALAȚI PE BAZA UNOR DOCUMENTE INEDITE

George Trohani

Résumé

Comme suite de la présence de certains documents inédits qui ont figuré dans diverses expositions au Musée National d'Histoire de la Roumanie, les années 2006-2008, on présente, brièvement, l'activité de deux sympathisants et membres de la maçonnerie de la Roumanie, des événements aux quels il on été présent et les publications maçonniques qui en grande partie sont aujourd'hui inconnus pour les nouvelles générations de ce commencement du IIIe millénaire de l'ère chrétienne.

De pe la mijlocul secolului al XIX-lea se poate vorbi de o organizare structurată a Francmasoneriei în principatele române – în orașele Iași, București și Galați – în sensul organizării de loji, capitule și areopage. Cauza constă în mersul tinerilor la studii în străinătate, în special în Franța, Germania și Italia, dar și a profundelor transformări sociale, intelectuale și politice ce frământă întreaga Europă. În același timp în Principate vin și se stabilesc numeroși străini ce-și caută un rost în viață. Este o perioadă de mișcări cu caracter revoluționar, de accentuare a naționalismului, în sensul creării statelor naționale, dar și a strânselor legături între oameni cu concepții și idealuri internaționaliste, fără deosebire de rasă, religie sau apartenență politică. Deviza la modă este *Libertate, Egalitate, Fraternitate*. Acțiunile caritabile – în domeniile sănătății și educației – sunt multiple.

În aceste condiții, la Galați – oraș port la Dunăre cu un perpetuu dute-vino de oameni, ambarcațiuni, mărfuri – își “aprinde lumina”, în 1865, capitulul *Discipolii lui Pitagora* sub obediența *Marelui Orient al Franței*. O altă lojă, ce lucra atât la Galați cât și la Brăila, alt important port dunărean cu o viață economică deosebit de activă, o constituie *Farul Ospitalier*.

În funcție de afinități etnice, economice, politice și religioase obediențele sunt față de *Marele Orient al Franței* sau *Marele Orient al Italiei*.

La 8/20 septembrie 1880 se constituie *Marea Lojă Națională din România* sub obediența *Marelui Orient al Italiei*, iar în 1881 *Supremul Consiliu Român* pentru gradele de perfecționare.

Ultimele două decenii ale sec. al XIX-lea și primul deceniu al sec. XX se caracterizează printr-un activ travaliu masonic. Situația se repetă după Primul război mondial, în 1918 apărând *Supremul Consiliu al României* ce gira, sub conducerea lui Ion Pangal, gradele *Ritului Scoțian Antic și Acceptat*, iar în 1925 se creează *Marele Orient al României*, mare maestru fiind dr. Gheorghe Gheorghian – ce vor ființa până la “adormirea” din 1937¹.

În cele ce urmează, pe baza unor documente inedite dar care au figurat în diferite expoziții organizate la Muzeul Național de Istorie a României în anii 2006-2008, dorim a face referiri la câțiva simpatizanți ori chiar membrii ai masoneriei din România, la câteva din

¹ Pentru toate aceste aspecte a se vedea C. Opaschi, în *Medalii și însemne Masonice. Istorie și Simbol, Catalog de Expoziție*, București, 2006-2007, pp. 39-43.

evenimentele la care aceștia au participat și să prezentăm unele publicații masonice în mare parte necunoscute actualelor generații de la începutul mileniului III al erei creștine.

Dar mai întâi dorim a prezenta, pe linia acțiunilor filantropice de tip masonic la care participau francmasoni craioveni, din Loja Basarab, de sub obediența Marelui Orient al Italiei, o mică broșură puțin cunoscută astăzi. Este vorba de *Statutele Societății "Bassarab" pentru ajutorul școlărilor de ambe sexe lipsiți de mijloace*, tipărită la Craiova, în *Tipo-Litografia Națională Ralian și Ignat Samitca* în anul 1887. Pe prima pagină sunt menționați cei 28 de *Membrii fondatori și donatori*, iar pe ultima pagină, a 12-a, membrii consiliului de administrație, în termenii de astăzi: Președinte M. Strajan, Vice Președinți G.I. Bușilă și M.B. Calloianu, secretari N.P. Guran și M.N. Sculescu, apoi membrii, casierul și cenzorii.

În vederea creării unui Mare Orient Român, *Resp(ectabila) L(ojă) Discipolii lui Pitagora* din *OR(așul) GALATZ* tipărea în Galați la 15 Septembrie 1890, *Caietul No. 1* ce conținea proiectul *Confederațiunea Orientelor Române ca primă organizațiune a Marelui Orient Român*. Acest proiect conține capitolele: A) *Constituțiune*, B) *Statut General* și C) *Reglementu de ședință și de desbatere*.

Pentru instruirea celor ce doreau a fi inițiați sunt folosite publicații franceze, cvasitotalitatea intelectualilor români din secolele XIX și XX cunoscând foarte bine limba respectivă.

Mai întâi doritorilor li se prezenta o foaie tipărită *Instruction pour le candidat* în care erau prezentate, pe scurt, Principiile Franc-Masoneriei, Organizarea Franc-Masoneriei, Căpătarea și pierderea calității de Franc-Mason și Obligațiilor pecuniare (Fig. 1).

Astfel, pentru cei ce făceau primii pași în masonerie circula broșura *Instruction pour le grade symbolique d'APPRENTI du rite français. Ier Grade*, tipărită la Paris, în 1882, de către *Secrétariat Général du Grand Orient de France, Suprême Conseil pour la France et les possessions françaises*, din Rue Cadet, 16.

Editată de către același Suprem Consiliu al Marelui Orient al Franței era utilizată și o altă broșură, tipărită în 1909, și intitulată *Instruction pour le troisième grade symbolique MAÎTRE*, care conține *Légende d'Hiram*.

Anterior însă, la Tulcea, în 1885, în Imprimeria fr(atelui) Bernard Silberman, era tipărită *Constituțiunea Marelui Orient al Franciei, Supremul Consiliu pentru Francia și Posesiunile Franceze. Votată de Adunarea Constituantă și legislativă din 5884. Tradusă de f(ratele) J.M. Frank și Aprobata de R(espectabila) L(ojă) Discipolii lui Pitagora din Or(ientul) Galatz*.

Lojele organizau Baluri, Serate Dansante și Banchete, de obicei o dată pe an, la echinoxul de primăvară sau la solstițiul de iarnă. Mai erau și excepții, astfel, la 24 Ianuarie 1887 "Logia Discipoli lui Pitagora" din "Galatz" a organizat un bal francmasonic.

Tot la Galați, în „localul asociațiunei franc-masonice în séra de 26 Martie st. vechi” 1888 a avut loc o „SERATA DANSATA”.

De asemenea, s-au păstrat "Menu-ul" de la două banchete, date de către Loja „Farul Ospitalier” din Brăila, redactate în limba franceză. Mai întâi cel din 18/30 Aprilie 1898 – *Hors d'œuvre assortis. Potage printannier royal aux petits patés. Filets de chalot au gratin. Jambon à la Malvoisie aux épinards. Dinde rôtie. Salade verte. Tourte aux amendes. Gelée d'orange. Dessert. Café*. Iar al doilea, din 19 (februarie)/3 Martie 1899, ce a avut loc la Restaurantul Hotel Bristol Zsiga Loew – *Caviar, Sardines, Olives. Salade de homard galantine à l'aspic. Jambon chaud aux petits pois et épinards. Suprême de volaille. Agneau rôti. Salade de saison. Charlotte russe. Fromage et fruits. Vin blanc et rouge. Café*.

Anual se prezenta situația financiară, cu activul și pasivul. S-a păstrat o foaie tipărită *Situation financière de la R(espectable) L(oge) Les Disciples de Pythagore* din Galatz, 19/31 janvier 1889 semnată de Trezorerul Krasnopolki, conform căreia activul, respectiv pasivul din 31 decembrie 1887 era de 49.020 lei, iar la 31 octombrie 1888 de 49.085,75 lei (Fig. 2).

Pentru perioada de după Primul război mondial instruirea se făcea prin intermediul atât a unor broșuri tipărite în Franța, cât și după traduceri românești. În acest sens menționăm: *Le Recrutement Maçonique pour le Travail Maçonique*, tipărită pe 21 martie 1918 de către G(rand) O(rient) D(e) F(rance), Chap(itre) "Clément Amitié".

Interesantă este și broșura *Le Bureau International de Relations Maçoniques pendant les 18 premières années de son existence. Son histoire / son but, ses difficultés, son activité / son avenir. 1902 – 1920*, de Ed. Qaurtier-La-Tente, son représentant, tipărită la Berna, în Tipografia Büchler & Cie, în anul 1920. La pagina 40 a acestei broșuri se menționează că în România "trois ou quatre Loges pendant une ou deux années avant la guerre ont soutenu le Bureau".

Marea Lojă Națională din România, Ritul Scoțian Antic și Acceptat, tipărea în Or(ientul) București, prin Secretariatul General, Strada Scaune, 29, în 1923 – *Constituția și Regulamentul General*.

Dintre publicațiile tipărite menționăm câteva care au contribuit la informarea masonilor asupra activității de acest tip atât din țară cât și din străinătate:

- O adresă tipărită a Lojei "Phenix", din Corfu, care la data de 10/22 iulie 1890, *au Nom et sous les auspices du Grand Orient de France Suprême Conseil pour la France et les Possessions Françaises*, prin care se solicită rezolvarea problemei insulei Creta și să înceteze masacrele de oameni de către toate taberele implicate.

- Buletinele Oficiale ale Marei Loji Naționale din România, anul 9, No. 1, din 15 Noiembrie 1933; No. 2, din 15 Decembrie 1933; anul 10, No. 1 din 15 Ianuarie 1934; No. 3, din 20 Noiembrie 1934 însoțit și de o *Carte de Intrare la toate ședințele publice* ale Conventului 54 din zilele de Sâmbătă 8 și Duminică 9 Decembrie 1934 a Fr(atelui) I. Lazaroneanu, fără drept de a cere cuvântul și fără drept de vot. Menționăm că I. Lazaroneanu locuia, în acea perioadă, în Brăila, având o vârstă de 25-30 de ani.

- o informare tipărită de Ritul Scoțian Antic și Acceptat, Supremul Consiliu de Gradul 33 și ultim din România, în București, la 22 decembrie 1935, prin care se „aduce la cunoștință că de la 15 la 19 Iunie 1935 s-a ținut la Bruxelles Conferința Universală a Supremelor Consilii Confederate de Rit Scoțian Antic și Acceptat.” Supremul Consiliu din România a fost reprezentat de Ioan Pangal și Principele Bibescu.

În privința activității unor anumite persoane în cadrul organizațiilor masonice prezentăm câteva documente în acest sens.

Printr-o Diplomă din pergament, emisă la 28 Mai 1888 în Paris, „sur la demande présentée par la R(espectable) L(oge) Les Disciples de Pythagore O(rient) de Galatz” Marele Orient al Franței confirmă că „F(rère) Jean S. Vlassopulo né à Itaca le 17 janvier 1853 demeurant à Galatz” „a été reçu par elle au dit grade le 17 Mai 1888” – este vorba de gradul de maestru. (Fig. 3)

La 10 Ianuarie 1890 Fr(atelui) I(oan) S. Vlasopulo, din cadrul Lojii Discipolii lui Pythagora, Fondată în Anul 1865, din orașul Galați, este anunțat printr-o adresă semnată de către Secretarul C. Zaharia că „Am favorea a vă face cunoscut că R(espectabilul) nostru atelier în ședința ordinară de la 3/15 Ianuarie v-a ales în demnitatea de Port Drapel pentru anul curent.

Primiți vă rog Iubite frate salutările mele frățești”.

Peste patru luni, printr-un anunț tipărit, se anunță „*Ședința solemnă în onorea Delegatului Marelui Orient al Franței Fr. GEORGES LEVEL 33 se va ține Vineri 25 Maiu/6 Iunie 1890 E.V. la orele 8 séra precis. Sunteți invitați a asista la această ședință*”. Semnează Președintele M.G.R. de Bonacchi și Secretarul Zaharia. La Ordinea Zilei, printre altele, se propune ca în luna septembrie să se discute crearea unui Mare Orient Român.

Ioannis (Jean) Vlassopoulos era nepotul unui prim Ioannis și fiul lui Spiridon, ambii din Itaca anticului Odisseu. Spiridon, care a deținut și anumite funcții publice în Itaca s-a căsătorit la 27 decembrie 1852, în Biserica Sf. Maria Gardelaki din Itaca, cu Pagona, născută în 1829, fiica lui Spiro Zavo-Petala. Din această căsătorie au rezultat patru copii, printre care, după cum am spus, Ioannis (Jean) Vlassopoulos, născut în Itaca la 17 ianuarie 1853. Înainte de 1880 se stabilește la Galați fiind agent maritim dar ocupându-se intens, ca un hobby, cu astronomia și meteorologia. A devenit membru al Societății Astronomice Franceze, fiind distins de Guvernul Francez cu Palmele Academice, și a întemeiat în Galați, pe cheltuiala sa, un Observator astronomic popular. De asemenea, în jurnalul său cu însemnări zilnice – păstrându-se mai multe volume pentru anii 1880-1890, redactat în limba spaniolă – a consemnat importante date atât meteorologice cât și climatologice, precum și cotele apelor Dunării.

Ioan Vlassopoulos în Galați și Ștefan Hepites în Brăila sunt primii care au început să culegă și să înregistreze, în mod științific, date meteorologice și climatologice în România². În anul 1941, pe baza datelor înregistrate de Ioan Vlassopoulos, profesorul Enric Oteteleşanu, conducătorul Institutului Meteorologic Central din România, a putut stabili statistica climatologică a secolului al XIX-lea din România³.

A murit relativ tânăr, prin 1893. A fost căsătorit cu Ecaterina Gardeli, născută la Salonic prin 1870 și decedată la Tecuci în decembrie 1942. Fiica lor, Andromaca (Maketa), născută la Brăila în 1890 și decedată la Istanbul pe 27 august 1980, s-a căsătorit în octombrie 1920, la Brăila, cu ofițerul și diplomatul turc de origine georgiană Seyfedin bey Tavghiridze Curucusulu, decedat în 1971 în vârstă de peste 80 de ani, ce a avut un important rol în întemeierea Filarmonicii din Constantinopol.

O a doua persoană ce a activat în rândurile Francmasoneriei, la Brăila, a fost Gheorghe N. Trohani, cumnat cu persoana precedentă. Născut în ziua de 5 august 1868 (unele acte menționează data de 7/19 august 1869, eronat, a se vedea și ceva mai jos), la Constantinopol, unde a fost și botezat în ziua de 22 septembrie 1868.

Copilăria și adolescența a petrecut-o în casa părintească, unde, cu ajutorul profesorilor particulari a căpătat temeinice cunoștințe în învățarea limbilor străine – în afară de greacă, limba maternă, vorbea curent franceza, engleza și germana, în ultima limbă făcându-și instrucția generală. Iar după venirea în România a învățat foarte bine și limba română, după o metodă germană.

În România a venit după 1890, mergând la Corabia, unde se stabilise unul din frații săi, Constantin. La scurt timp se mută la Brăila, angajându-se funcționar la firma de cereale a lui Georges Nicolopol.

Șederea sa în România este întreruptă de izbucnirea războiului greco-turc din 1897, pentru Thessalia, când a plecat voluntar în Grecia. Pacea încheindu-se relativ curând după

² Șt. C. Hepites, *Istoricul studiilor meteorologice în România*, București, 1886, p. 54: „La Galatz, d. I. S. Vlassopulo și organisa singur o stațiune meteorologică cu care se ocupa cu un zel demn de orice laudă. Institutul Meteorologic i completează stațiunea cu instrumente ce i erau indispensabile. Este incontestabil că iubirea ce d. Vlassopulo are pentru studiul chestiunilor climatice și, mai cu seamă, esactitatea și munițiositatea ce pune în culegerea datelor de acest fel, ne vor procura observațiuni care ne vor fi de mare folos”

³ a se vedea și C. A. Dissesco, *Date Climatologice*, I,1, Bucarest, 1931, p. 50

sosirea sa în Grecia, G. Trohani se înapoiază în România. Deși războiul a decurs sub auspicii nefavorabile Greciei, care era nepregătită din punct de vedere militar, s-a soldat totuși în favoarea ei, în urma intervenției puterilor europene – Grecia căpătând Thessalia, regiunea cea mai agricolă a Greciei.

Înapoiat în România, se stabilește la Constanța, unde rămâne până către anii 1909/1910, ocupându-se de comerțul cu cereale. Face și călătorii în Italia, Marsilia, Germania. Persoană activă, se ocupă și de bunul mers al comunității grecești din Constanța, în fruntea căreia este ales președinte.

Spre sfârșitul anului 1909 se mută la Brăila și se căsătorește, la 9 iunie 1910, cu Antigona Gardeli (fiica lui Gheorghe, + 1902, și a Mariei, care a decedat după anul 1910) – născută la 21 decembrie 1879, în Brăila, și decedată la 29 decembrie 1974, în București.

Căsătoria a avut loc la Brăila, în locuința unei surori a miresei, Ecaterina I. Vlassopol, din strada Vapoarelor Nr. 3. Nași au fost o altă soră a miresei, Persefoni, împreună cu soțul ei, Iancu Demetriad, părinții binecunoscutului pianist Alexandru Demetriad (1903 – 1983).

Stabilit în Brăila, G. Trohani a ocupat postul de director al sucursalei din localitate a Băncii Agricola, fiind coleg de birou cu I. Săvescu, ajuns în urmă director general al Băncii Românești.

În 1914, cu concursul cumnatului său, Iancu Demetriad, pe atunci senator liberal de Tecuci, a căpătat cetățenia română în urma voturilor aprobative din Cameră și Senat – Legea nr. 501 publicată în Monitorul Oficial Nr. 282, din 17/30 martie 1916, pag. 12.090, col. II.

În 1898 a aderat la mișcarea franc-masonică a Marelui Orient al Franței, care avea în Brăila Loja denumită “Farul Ospitalier”. A ajuns în acest atelier, la 5/18 noiembrie 1910, la gradul 3, de Maestru. În 1931, la îndemnul lui Anton Teodoridi (+ 1943), reintrând în masonerie, dar în Marea Lojă Națională, care adoptase Ritul Scoțian Antic și Acceptat, a ajuns până la gradul 18, „cavaler de Rosa-Cruce”⁴.

Aceste date reies dintr-o frumoasă Diplomă, în formă de carnet, emisă “*sur la demande présentée par la R(espectable) L(oge) Le Phare Hospitalier O(rient) de Brăila et sur son attestation que le F. Trochanis Georges, sous-directeur de banque, né à Constantinople le 7/19 Août 1869, demeurant à Brăila a été reçu par elle au grade de Maître le 5/18 Novembre 1910*”. Diploma poartă No. de la Souche 77.831 și No. du Sceau 103.591. Fundalul Diplomei redă grafic Legenda lui Hiram.(Fig. 4-6)

Din aceeași diplomă reiese că “*F(rère) Trochanis Georges N. Né à Constantinople le 7/19 Août 1869*” a fost “*Initié par la R(espectable) L(oge) Le Phare Hospitalier Or(ient) de Brăila App(enti) le 16/28 Avril 1898, Comp(agnion) Le 5/17 Fevrier 1899, M. le 5/18 Novembre 1910*”.

Iar printr-o altă diplomă, tipărită pe hârtie, emisă de către Ritul Scoțian Antic și Acceptat, Supremul Consiliu de Gradul 33. și Ultim din România, Zen. București, către “*Fr(ère) Georges Trohany*” se face mențiunea că “*Avem favoarea a vă aduce la cunoștință că, prin Înaltul Decret No din, Supremul Consiliu a aprobat cererea Fr(ăției) Voastre de avansare la Gr(adul) 4/18*”. Iscălește Marele Cancelar – Mare Secretar General al Sfântului Imperiu V. Roată. De asemenea se menționează că s-a “*Achitat taxa de avansare*” prin iscălitura Marelui Tezaurar General al Sfântului Imperiu. Diploma nu este datată.

⁴ A se vedea și M. S. Rădulescu – *Cu gândul la lumea de altădată*, București, 2005, p. 237-238 unde însă, pe baza actelor aflate în arhiva Marelui Orient al Franței și greșit redactate, este menționat cu numele de Trochanis Nicolae. Dacă pentru numele de familie situația este explicabilă, pentru numele de botez ea este inexplicabilă.

Dar pe baza unei *Carte de Identitate*, emisă de *Marea Lojă Națională din România, R(espectabila) L(ojă) Farul Ospitalier din Brăila*, având nr. 0263, în anul 1933, pe numele *George Trohany 3, Născut în anul 1868 De profesiune comerciant Domiciliat în Brăila Str. Danubiului Nr. 14* (Fig. 7), s-ar putea presupune că diploma nedată de mai sus ar data din toamna anului 1933 sau din anul 1934. Nedispunând, pentru moment, de date suplimentare, dorim în încheiere a menționa doar faptul că respectiva persoană a decedat pe 13 noiembrie 1934, pe vasul "Carol I", în apropiere de portul Pireu, din Grecia.

Din prezentarea acestor câteva documente reiese participarea unei părți a intelectualității și oamenilor de acțiune din cele două porturi dunărene la mișcarea spirituală, sub diferitele ei aspecte, la sfârșitul secolului al XIX-lea și în prima treime a secolului al XX-lea. Erau persoane ce se preocupau de sensurile filosofice ale existenței, de rolul și natura omului pe pământ, cu înclinații spre teozofie și a egalității oamenilor în fața Divinității. Erau persoane ce nu dispuneau de averi materiale consistente și care prin propriile lor mijloace căutau să țină pasul cu elita intelectuală a lumii indiferent de nație, religie și apartenență socială. Prin astfel de societăți, ce propagau *Libertatea, Egalitatea și Fraternitatea* se dorea o Libertate atât socială cât și culturală, o Egalitate în fața lui Dumnezeu și o Fraternitate între toți oamenii, adică o Pace interioară și exterioară... A nu se uita că tot secolul al XIX-lea și anii de până la sfârșitul primului război mondial a fost o perioadă a luptelor pentru crearea statelor naționale, iar epoca interbelică – dintre primul și al doilea război mondial – o căutare a echității sociale cu mișcări de stânga și de dreapta, cu și fără de Dumnezeu, în speranța aflării Adevărului...

Explicația figurilor

Fig. 1 Instrucțiuni pentru candidat

Fig. 2 Situația financiară pe anii 1887 și 1888 a Lojei Discipolii lui Pythagora din Galați

Fig. 3 Diploma acordată lui Ioan Vlassopoulos, 28 mai 1888

Fig. 4 -6 Diplomă-carnet de membru acordat lui Gheorghe N. Trohani, 1910

Fig. 7 Carte de identitate din 1933

Explication des figures

Fig. 1 Instruction pour le candidat

Fig. 2 La situation financière pour les années 1887 et 1887 de la Loge Les disciples de Pythagore de Galați

Fig. 3 Diplôme conferee a Jean Vlassopoulos, 28 mai 1888

Fig. 4-6 Diplôme-carnet de membre conféré a Georges N. Trohani, 1910

Fig. 7 Carte d'identité de 1933.

Instruction pour le candidat.

(Le candidat à l'initiation devra méditer la présente instruction. Il pourra ainsi se former une idée exacte de la Franc-Maçonnerie et apprécier s'il doit, ou non, donner suite à sa demande d'admission.

Il est prévenu qu'il sera interrogé sur le sens général de cette instruction).

De la Franc-Maçonnerie et de ses principes.

La Franc-Maçonnerie, institution essentiellement philanthropique, philosophique et progressive, a pour objet la recherche de la vérité, l'étude de la morale et la pratique de la solidarité; elle travaille à l'amélioration matérielle et morale, au perfectionnement intellectuel et social de l'humanité.

Elle a pour principes la tolérance mutuelle, le respect des autres et de soi-même, la liberté absolue de conscience.

Considérant les conceptions métaphysiques comme étant du domaine exclusif de l'appréciation individuelle de ses membres, elle se refuse à toute affirmation dogmatique.

Elle a pour devise: Liberté, Egalité, Fraternité.

La Franc-Maçonnerie a pour devoir d'étendre à tous les membres de l'humanité les liens fraternels qui unissent les francs-maçons sur toute la surface du globe.

Elle recommande à ses adeptes la propagande par la parole, les écrits et l'exemple.

Le franc-maçon a pour devoir, en toute circonstance, d'aider, d'éclairer, de protéger son frère, même au péril de sa vie, et de le défendre contre l'injustice.

La Franc-Maçonnerie considère le travail comme un des devoirs essentiels de l'homme.

Elle honore également le travail manuel et le travail intellectuel.

Fig. 1

Situation financière de la R.: L.: Les Disciples de Pythagore

ACTIF	Au 31 Decembre		PASSIF	Au 31 Decembre	
	1887	1888		1887	1888
Batise et Mobilier.....	48,000	48,000	M ^r Pasjollat en or.....	20,000	20,000
Debiteurs divers.....	333 55	875	Banque de Roumanie en or.....	2,000	1,500
Numéraire en Caisse.....	656 45	210 75	Fr.: Bânger.....	7,000	7,000
			Emprunt amortissable.....	6,050	5,550
			Capital.....	13,970	15,035
	49,020	49,085 75		49,020	49,085 75

Galați, 19/31 Janvier 1889

Le Trésorier

KRASNOPOLSKI.

Fig. 2

Planșa I

Fig. 3

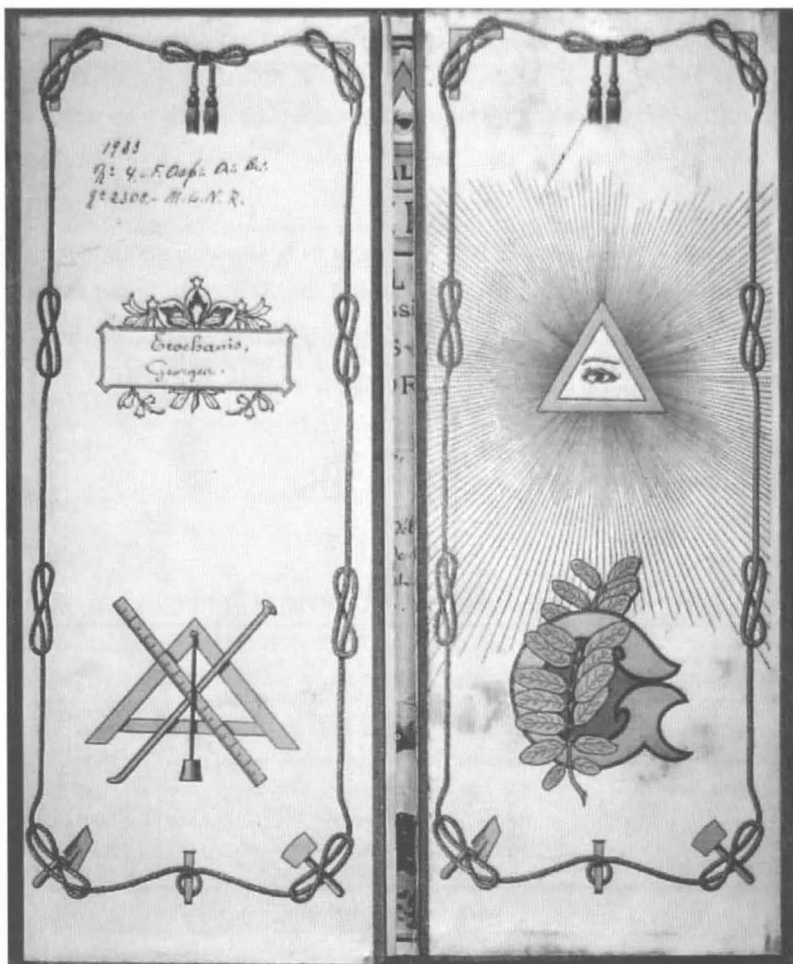

Fig. 4

Planşa II

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7

Planșa III